HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

וסיפא לימעוטי ליה. סיפא דנקט מסוס דנעי לימסועינן שמומר לימען תמת רמשיחן ומו לא לימכפא לן מס יפיא מאחר שפוסטן: **כנגד רמשיחן.** מגל רמשיחן: **שמע מיניה.** מדמומר למיימן מגלו לא חיים לשמת יפיא: **תפילין מן הצד שריין.** פירש רש"י ולפ מייסיון שמת ייסן כהן **שניחא.** המי דלפ חיים לכלאים למען לממר מנצנו של כהן גדול ביום הכפורים שהוא של בוץ זהו מנצנו של הדיוט כל יומות השנה ואין בלאים בנגדי כהן הדיוט שפיר: **לפ והו וכו'.** דשל הדיוט כל השנה של כלאים: **קשיס הן.** ואינן מממנין לפיכך אין כהן מסוס בלאים: **נמטפ.** לנד פלטר"פ בלע"ז: **גמדה.** קשה: **שרי.** אין בו מסוס בלאים להעלאה דומיא דלביסה לאים בה הנאת חימוס הוא לאיסור: **נמדינה אסור.** שנוהג בה דרך חול: **סר גריוס.** מקום מוסכן של כותים: **עם נעשוס נה.** כשבא עת לעשות דבר לשמו של מקום מותר להפר בו תורה: **נמנמיד נמקוס הרב.** לרשם הכנסת ולסגן בפני כהן גדול ואינו כממעט כשוד הרב: **טולה מסוס לכודו דלכן גדול.** מרמין לוסו שים שרכות הרבה למעה ממנו מגל בעלמת אין חולקין: אין

בא לו. תפילין מן הצד שריין. פירש רש"י ולפ מייסיון שמת ייסן כהן ויפיא מגל בפ"ק דתמיד (דף מ). מפרש טעמת מחריגת לפ שניחא דפ"ק דתמיד (דף כה:) ההיא דמקפלין ומניחין מתת לפשיהן מגיפת לכולי עלמת:

קשין הן. תימה פ"כ מפי היא לממר בפ"ק דערכין (דף ג.) הכל מיידין בלאים כהניס לויס וישרמלים ופריך פשיטא ומשני כהניס לימעריך ליס סד"ש הואיל ומיסתרי לגדייהו בלאים בעבודה שלא בעידן עבודה נמי ליסמנו קמ"ל וכו' והשתא כיון דקשין הן לא ליסמנו בלאים לגבייהו ומיכן ר"ת לבפיסה והעלאה דהוו לחוריימת לפירי לפפילו בקשין מגל הנאה למדרגן לא גזרו בקשין ולפ כפרש"י שפירש קשין הן ומותרין בלביסה והעלאה ובפ"ק ביוס טוב (דף יד:) למנן משלמין בי"ט בלאים ופריך בלאים נמי משלמין למאי מזו ומשני בקשין מיילי נמי בהנאה ואם תאמר והנאה היכי שרי והא כיון דהוו בלאים לחוריימת לענין לביסה והעלאה ליתסרו מפי למוכרו לעובד כוכבים כדתניא פ' (בתוספתא דבלאים (פרק ה)) הנגד שמגד בו בלאים הרי זה לא יממכרנו לעובד כוכבים ולא יעשנו מלאכת לממוך וכל שכן להניע מתתיו יש לומר היה פייסי לווקא בגגד ויחזור ויפשיטנו שמא יקרע בגדו ויחזור ויתפרנו על גבי בגדו כדאמר בסמ' ע"ז (דף נב.) גבי עובדי כוכבים שמסור לעשות מהן שטיחין לממוך שמא יבקע עובו ויחזור ויתפרנו על גב עובו מגל מס היו בכלאים ויכרים מוסר בדתנן במסכת בלאים (פ"ט משנה ד) מכריסי המת ומרדעת המסור מין בהס מסוס בלאים ומס תאמר והממר הכא לפי' מנעות זו על גבי זו ובלאים מתפיהן לסור ליהן עליהס וכן קשה להא דתנן במסכת בלאים (פ"ט משנה ג) בכריס ובכסמות אין בהס מסוס בלאים וי"ל דבמנעות שייך כריכה להכי מייסיון שמא תכרך לו ניממ מגל במרדעת המסור ובכריס ובכסמות לא שכיחא שתיכרך נימא ולכאי לא גזרו מיסו מס בשרו וגוע בהן לסור לתנן במסכת בלאים (פ"ט משנה ג) בכריס ובכסמות אין בהס מסוס בלאים וי"ל דבמנעות שייך כריכה להכי מייסיון שמא תכרך לו נימא מגל במרדעת המסור ובכריס ובכסמות ובגלגל שלא יהא בשרו וגוע בהן והוא הדין במרדעת ובלביסה והעלאה לסיכרי בכל עניו וחף על פי שאין שאין מיכרין אותן לעובד כוכבים מפני שמסייעין בידו מ"מ מותרין לסלוחן לנכרי ולהניח בהן בהמתן בשעת הדחק ואין לחוש שמא יחזירם לו בשביל שיחזיר לו כליו שנתן לו לתקן דשאני התם שהרי אין מכירין בכלי חבירו אבל הכא מכירין בכלי חבירו